

דף סח.

עין משפט א.

יו"ד סימן יד סעיף א

א. המקשה ללדת והוציא העובר את ראשו אע"פ שהחזירו הרי הוא כילוד ^ה ואינו ניתר בשחיטת אמו ^ו, לפיכך אם הוא בן ח' חי או מת, או בן ט' מת אסור. ואם הוא בן ט' חי ניתר בשחיטת עצמו ^ז.

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן יד סעיף ו

ו. המושיט ידו למעי בהמה וחתך מן הטחול או הכליות והניח החתיכות בתוך מעיה ואח"כ שחט הבהמה אותן חתיכות אסורות ^ח משום אבר מן החי, אבל חתך מעוברת במעיה והשאיר החתיכות שם מותר הואיל ולא יצא ^ט.

הגה: אם שחט עובר במעי אמו לא מיקרי שחיטה ^י.

יו"ד סימן פב סעיף ב

ב. אבר הפורש מן החי אסור ^כ, ובשר הפורש מן החי אסור ^ל משום "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו" ^מ. ואפי' הפורש מבהמה ועדיין הוא

- ה. ממשנה חולין ס"ד ע"ב. ובחור"מ סי' רע"ז מבואר דרוב פדחתו הוי כאילו יצא כל ראשו והב"ח בחור"מ מחק תיבת רוב, והש"ך בס"ק א' כתב דאין למחוק. וכ"כ הט"ז.
- ו. ואפי' שהה שם במעי אמו עד שכלו לו חודשיו קודם שחיטת אמו. כף החיים אות ה'.
- ז. ואפי' אמו טריפה. ש"ך ס"ק ב'. ואם לא ידוע אם היה בן ט' או פחות אם נשתהה ח' ימים אחרי שנולד כולו מותר, כמ"ש בסי' ט"ו. כף החיים אות ח'.
- ח. ממשנה ס"ד שם. ודוקא אברים כאלו שאין הבהמה נטרפת בהם. כ"כ הש"ך. וה"ה חתך מן הכבד והשאיר שני זיתים במקום מרה ובמקום חיותא.
- ט. ונלמד בגמ' ס"ט ע"א מאי שנא מעובר ע"ש.
- י. ואמו א"צ בדיקה ומותרת. כף החיים אות ל"ג. ופ"ת ס"ק ד'.
- כ. בין שיש בו גידים ועצמות או רק בשר בלבד כגון לשון. ש"ך ס"ק ג'. ואפי' אין בו כזית, וכתב הב"י הטעם דקי"ל חצי שיעור אסור מן התורה. כף החיים אות י"א, ועיין באור"ח סי' תרי"ב סעיף ה'. ושם בכף החיים.
- ל. ואפי' פירש בשר מאבר שלם אינו אלא משום ובשר בשדה טריפה. ש"ך ס"ק ה'. ונפ"מ דאינו בריאה ובטיל בששים. ועיין בסי' ק' ובריש סי' ק"א.
- מ. ובשר אדם אסור לאכלו מן התורה, כמ"ש בסי' ע"ט סעיף א' בהרמ"א שם.

בתוכה כגון שנחתך מהטחול^ב או מהכליות ונשארה החתיכה בתוכה ואח"כ שחטה אסורה החתיכה.

עין משפט ד. יו"ד פימן יד סעיף ב.

ב. הוציא ידו והחזירה קודם השחיטה, מה שיצא מן האבר לחוץ אסור^ס אבל מה שנשאר בפנים ומקום החתך מותר^ע. אם לא החזירה קודם השחיטה גם מקום החתך אסור אבל מה שבפנים מותר אפי' הוא מיעוטו.

הגה: וכל זה להתירו ע"י שחיטת אמו, אבל אם ילדה אותה בהמה אח"כ גם האבר שיצא והחזירו הרי נותר בשחיטת עצמו^פ.

עין משפט ה. חו"מ פימן רעז סעיף ו.

ו. מה שאמרה תורה כי הוא "ראשית אוננו" היינו שלא נולד לו קודם ילד שיצא חי לאויר העולם^ז, וע"כ בן תשעה שיצא רוב ראשו חי ואח"כ מת, הבא אחריו אינו בכור, אבל הבא אחרי נפל הרי הוא בכור אף שהנפל הוציא ראשו^ח כשהוא חי.

- ג. כ"כ הרמב"ם, ולהראב"ד זה איסורו משום ובשר בשדה. ש"ך ס"ק ה'.
- ס. מימרא דרב שם משום בשר בשדה טריפה שיצא חוץ למחיצתו דהיינו הרחם שהוא מחיצת העובר. ט"ז ס"ק ב' וש"ך ס"ק ג'.
- ע. ולפי מה שנוהגים להשליך כל אבר שנשבר א"כ גם כאן צריך להחמיר להשליך כל האבר גם מה שבפנים עד הפרק. כף החיים אות י"א.
- פ. ודוקא ילדה קודם שחיטה אבל ילדה לאחר השחיטה, אפי' נולד דרך בית הרחם אסור. ש"ך ס"ק ו'.
- צ. ממשנה בפ"ח דבכורות דף מ"ו ע"א.
- ק. ואפי' יצא כולו חי, הבא אחריו בכור לנחלה, אלא נקט במשנה ראש הנפל כשהוא חי אלא לאשמועינן שביצא ראשו חי אין להבא אחריו דין בכור לכהן, וכ"כ הסמ"ע ס"ק י"ג.
- וכתב הש"ך בס"ק א' דכן הוא בפירוש ברש"י בחולין בפרק המקשה דף ס"ח ע"א ד"ה אע"פ.

עין משפט ו.

י"ד פימן שה פעיף כב

כב. כח. בן ח' חודשים שהוציא ראשו והוא חי והחזירו ומת, או בן ט'
שהוציא ראשו אפי' אחר שמת והחזר, ואח"כ יצא אחיו חי אינו
פטר רחם^ר שהרי נפטר בפדחתו של ראשון.

כב. כט. המפלת כמין בהמה חיה ועוף שחצי פניהם דומה לצורת אדם, או
שיצא הולד מחותך איברים הנולד אח"כ אינו פטר רחם^ש.

עין משפט ז.ז.

י"ד פימן יד פעיף ב

עיין לעיל עין משפט ד

דף סח :

עין משפט ד.

י"ד פימן יד פעיף ב

עיין לעיל דף סח. עין משפט ד

עין משפט ה.ו.

י"ד פימן יד פעיף ד

ה. ד. הוציא אבר אחד והחזירו ואח"כ הוציא אבר אחר והחזירו עד
שהשלים לרוב, המיעוט שלא יצא מותר^ת. ואם חתך כל אבר^א ואבר
בשעה שהוציא אותו גם המיעוט שנשאר בפנים אסור.

ר. שם במשנה, ובמשנה בנדה כ"ח ע"א.

ש. שם במשנה בבכורות וכחכמים.

ת. שם בעיא ראשונה ובאת"ל ולא נפשטא ולקולא.

א. ה"ה אם הושיט ידו לפנים וחתך העובר אבר אבר והוציא הרוב מחותך נאסר גם
המיעוט שבפנים. כף החיים אות כ"ב. ועיין גם באות כ"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com